

de bedekking van de vrouw

Deze les is gemaakt naar aanleiding van het boek
“Djilbaab al-mar-ah al-muslimah” van Sjeigh Albaanie,
waarin hij de meningen van verschillende geleerden behandelt
over de bedekking van de vrouw, en daarnaast ook zijn eigen mening geeft.

Volgens de Qoraan en de soena van Rasulullah (s.a.s.)
en de “athaar” (uitspraken van de sahaaba:metgezellen van de profeet.)
moet een moslim vrouw haar gehele lichaam bedekken
zodra ze haar huis verlaat;niets van haar “zienah”
(d.w.z: haar versiering qua kleding en sieraden en lichaam.) mag zichtbaar zijn,
behalve haar gezicht en haar handen . (tenzij ze die zelf wil bedekken.)

**Ze kan met welke kleding dan ook naar buiten gaan
als ze maar aan de volgende voorwaarden voldoet:**

1. De kleding *moet het gehele lichaam bedekken, behalve datgene wat uitgezonderd is.*
2. De kleding *moet zelf geen versiering zijn (“zienah”)*
3. De kleding *moet dik en ondoorzichtig zijn. (dus ook de sokken: niet zoals panty`s!)*
4. De kleding *moet wijd vallen en niet strak zitten.*
5. De kleding *moet niet ruiken naar parfum of wierook of bagoer.*
6. De kleding van de vrouw *mag niet lijken op de kleding van de man.*
7. De kleding van de vrouw *mag niet lijken op de kleding van de niet-moslims.*
8. De kleding *mag niet lijken op de kleding van een beroemd iemand.*

(let op: Weet dat sommige van deze voorwaarden niet alleen voor vrouwen gelden, maar ook voor mannen. Sommigen zijn hoe dan ook niet toegestaan, of je nu binnen of buiten bent; zoals de laatste drie voorwaarden.)

Deze les gaat over de kleding die een vrouw draagt als ze naar buiten gaat:

1) **DE EERSTE VOORWAARDE:**

(De kleding moet het gehele lichaam bedekken, behalve datgene wat uitgezonderd is.)

Hoe wordt dit door verschillende geleerden uitgelegd? Ten eerste wordt als

Daliel (=bewijs) hiervoor soerat-an-Nur: (24:31) gebruikt:

**“En zeg tegen de gelovige vrouwen, dat zij hun ogen neerslaan en hun kuisheid bewaken, en hun sieraad niet tonen, behalve wat daarvan zichtbaar is.
En zij moeten hun sluiers over hun boezems dragen en hun schoonheid niet openlijk tonen,
behalve aan hun echtgenoten, of hun vaders, of de vaders van hun echtgenoten, of hun zonen,
of de zonen van hun echtgenoten, of hun broeders, of de zonen van hun broeders, of de zonen**

van hun zusters, of vrouwen*(hun zusters in islam), of slavinnen waarover zij beschikken, of mannelijke helpers die geen begeerte meer hebben, of de kinderen die nog niet op de “aurah” (=datgene wat bedekt moet worden) van vrouwen letten. En laten zij niet met hun voeten stampen om hun sieraden, die zij verbergen te laten kennen. En keert jullie allen berouwvol tot Allaah, O gelovigen. Hopelijk zullen jullie welslagen.”

*In tafsier van Ibn Kathier lezen we dat “hun vrouwen” betekent:”dat een moslimvrouw “haar zienah” mag laten zien aan moslimvrouwen,maar niet aan kaafir- en mushrik-vrouwen (die afgoden aanbidden)want zij zullen ons beschrijven aan hun mannen.(hoewel dit beschrijven van een vrouw verboden is voor alle vrouwen,dus ook voor ons,vormen de ongelovige vrouwen een extra gevaar omdat ze geen Godsvrees hebben.)

Omar ibn al Ghataab schreef een brief aan Ubaidah ibn Djarraah,(terwijl Omar galief-d.w.z:leider-was),waarin hij zei:

”Ik heb gehoord dat er van onder de moslimvrouwen vrouwen zijn die samen met de ongelovige vrouwen (en mushrik-vrouwen) naar de hammaam gaan (badhuizen), Maar het is niet halaal voor een vrouw die in Allah en Yaum-al-Qiyamah (de dag des oordeels) gelooft,haar aurah (haar lichaamsdelen die bedekt moeten zijn volgens Islaam) aan anderen dan moslimvrouwen te laten zien.”

* En Ibn Abbaas legt dit als volgt uit: “Hun vrouwen” zijn de moslimvrouwen die hun schoonheid niet mogen tonen aan Joodse en Christelijke vrouwen en dat wat zij niet mogen tonen is: hun hals, oren,en al datgene wat een mahram mag zien.”

(Een “mahram” (dus iemand waarmee je niet kan trouwen, zoals je broer, oom, vader, schoonvader enz.) mag van jou zien:

Nog een Daliel (=bewijs) uit de Qoraan dat je je lichaam en schoonheid moet bedekken wanneer je naar buiten gaat, is dat Allaah zegt in soerat-al-ahzaab: (33:59)

“ O profeet, zeg tot jouw echtgenotes en tot jouw dochters en tot de vrouwen van de gelovigen dat zij hun overkleden (Dijlbaab) over zich heen laten hangen. Op die manier is het gemakkelijker om hen te herkennen en worden zij niet lastig gevallen. En Allaah is Vergevensgezind, Meest Barmhartig.”

De eerste aayah zegt dus dat een vrouw alle soorten ziena`s moet bedekken en niets hiervan moet laten zien aan “adjaanib”(vreemden/die geen mahram zijn; zij die buiten soerat-un-Nur vallen.) Wanneer zij –zonder dat ze het door had- per ongeluk toch iets liet zien (b.v: haar dat eruit steekt) moet ze dat gauw weer goed doen.

Over de betekenis van het stukje Qoraanvers “...**behalve wat daarvan zichtbaar is...**” uit soerat-an-Nur zijn verschillende meningen tussen de “salaaf” (de eerste drie generaties in en na de tijd van de profeet.). Sheigh Ibn Djurair heeft in zijn tafsier (18/84) (uitleg) van de Qoraan verschillende meningen van de sahaabah en taabi`ien weergegeven. De sjeigh heeft zelf gekozen voor de uitleg die zegt dat het het gezicht en beide handen is¹, wat je wel mag laten zien.

¹ D.w.z: handen tot aan de polsen en van het gezicht het begin van de groei van het hoofdhaar tot onder de kin en van oorlel tot oorlel.

Al onze geleerden van de salaf zijn het met elkaar eens dat “...**behalve wat daarvan zichtbaar is...**” slaat op een daad die een moslim vrouw met niyyah verricht.(dus bewust,niet per ongeluk)

Ibn Mas’oed – radiyallaahoe ’anhoe – zegt: dat is het laten zien van haar kleren.(verder niets)

Ibn ’Abbaas en wie het met hem eens is van de sahaabah – radiyallaahoe ’anhoem – zeggen: dat is het laten zien van het gezicht en de handen.

Shaikh Al-Albaani –(moge Allaah hem met rahmah behandelen –) zegt:

“ Ibn ’Abbaas- en wie deze mening met hem deelt van de sahaabah en de uitleggers van de Qoraan-, geven aan dat dit Qoraanvers duidt op een gewoonte die de arabieren hadden op het moment van haar openbaring. Deze gewoonte is daarmee vastgelegd en aanvaard door de islaam. Daarom mogen we deze uitleg niet weigeren via de uitleg van Ibn Mas’oed -die niet gevolgd werd door anderen- om twee redenen:

1. Ibn Mas’oed – radiyallaahoe ’anhoe – heeft aan het woord “kleding” zijn algemene betekenis gegeven, dus hij heeft het niet gespecificeerd. Het kan zijn dat hij de kleding bedoelt die de vrouw onder haar djilbaab (haar overjas) draagt; wat eigenlijk op zich al mooi is: al zienah is, of de buiten -kleding n.l. de djilbaab. Kleding onder de djilbaab kan hij niet bedoelen omdat deze zowiezo al zienah is, dus het moet de djilbaab zijn. En dit heeft niemand verder gezegd.
2. Deze uitleg van dit stukje aayah komt niet overeen met de rest van de aayah. Allaah heeft twee keer hetzelfde woord “ zienah” genoemd. En volgens de regels van de Arabische taal moet de eerste “zienah” een en dezelfde tweede “ zienah” zijn. Dit wetend, kan het nooit zo zijn dat Allaah zegt: “...**behalve wat daarvan zichtbaar is...**” dus hun kleding, en daarna zegt Hij: “...**en hun schoonheid (zienah) niet openlijk tonen, behalve aan hun echtgenoten, of ...**”

Mogen de echtgenoten en de ouders en wie allemaal in de aayah genoemd zijn, niets van de vrouw zien ,behalve haar kleding ?!!

Shaikh Abuu Bakr Al-Djassaas (rahimahoellaah) zegt in zijn boek “ Ahkaamoel-Qoraan” (3/316) “Dat Ibn Mas’oed zegt dat: “...**behalve wat daarvan zichtbaar is...**” de kleding betekent, is niet waar.”Hij haalt de hadith aan overleverd door Aisha dat haar zusje Asmaa bint Abu Bakr voor Rasulullah (s.a.s.) verscheen in doorzichtige kleding,waarom de profeet weg keek en zei:”O Asmaa, Wanneer een meisje de leeftijd heeft bereikt dat zij menstrueert,mag zij niets van haar lichaam laten zien,bahalve dit,en hij wees zijn gezicht en handen aan.”

Deze hadith is overleverd door Abu Daoud, al-Baihaqi en at-Tabaraani.In de isnaad (overleveringsketen) is Khaalid bin Doeraik.Abu Daoud zegt deze hadith “mursal” is; d.w.z:er is een onderbreking in zijn overlevering,want Khaalid heeft Aisha niet meegemaakt. En Sheigh Al-Albaanie zegt dat Saied bin Bashier ,die ook in de keten van overleveraars van deze hadith zit, zwak is in het overleveren van ahaadieth.

Als meerdere zwakke ahadieth dezelfde boodschap in zich hebben,worden ze “hassan”;d.w.z:wel betrouwbaar,hoewel minder krachtig dan “sahih”.

De volgende hadith overleverd door Abu Daoud in zijn “maraasiel” met een sahih isnaad van Qataadah zegt dat de profeet (s.a.s.) zei:

“de “djaariyah” (het meisje), moet vanaf haar menstruatie niets anders dan haar gezicht en handen laten zien,tot aan hun gewrichten.”

Deze hadith is ook mursal, want Qataadah heft de profeet niet meegemaakt.De hadith wordt echter versterkt door de volgende hadith,verzameld door at-Tabaraani in “Al-Kabier” (24/143/378) en in “al-Awsad” (2/230/8959) en door al-Baihaqi (via Ibn Luhai`ah die het hoorde van `Ayaad bin `Abdullah,,die het hoorde van Ibrahiem bin `Oebayd bin Rifaa`ah al-Ansaari,die zijn vader hoorde vertellen dat Asmaa bint `Oemais zei:)

“de profeet (s.a.s.) kwam bij Aisha, terwijl haar zus Asmaa bij haar was, met kleding aan uit Shaam (Syrie en omgeving), met wijde mouwen. Toen de profeet haar zag, stond hij weer op en ging de deur uit. Aisha zei: “Ga liever, want de boodschapper heeft iets gezien, wat hij haat (afkeurt).”

Asmaa ging. Rasulullah (s.a.s.) kwam toen weer binnen en Aisha vroeg waarom hij weg was gegaan. Hij zei: “Heb je haar uiterlijk niet gezien? Voor een moslimvrouw is het niet toegestaan om iets anders behalve dit en dit te laten zien.” En hij pakt zijn handen (volgens de overlevering van Baihaqi. Maar eigenlijk moet het zijn: “hij pakte zijn mouwen beet, bedekte zijn handen er tot waar de vingers beginnen mee en hief zijn handen toen en hield ze om zijn gezicht, zodat alleen zijn gezicht zichtbaar was.” Al-Baihaqi zei: “De isnaad ervan is zwak.”)

Sheigh Albaani zegt dat de zwakte ervan komt omdat Ibn Luhay`ah (zijn echte naam is `Abdullah al-Hadrami Abu `Abdur-Rahmaan al-Misri al-Qaadi (de rechter) wel betrouwbaar was, maar zijn boeken met overleveringen verbrandden, en toen overleverde hij uit zijn hoofd, waardoor er fouten in slopen en zijn overleveringen als zwak werden verklaard door de hadieths geleerden. En toch zijn er sommige geleerden die hem als betrouwbaar kenmerken, zoals at-Tabaraani, die deze hadith als sahih zag. Hoe dan ook is deze hadith sterk genoeg om als getuige te gebruiken voor andere ahaadieth die zwak zijn.

Een andere hadith bewijst dat het niet verplicht is voor een vrouw om haar gezicht te bedekken;

Djaabir bin `Abdullah heeft overleverd;

“Ik verrichtte salaah met Rasulullah (s.a.s.) en hij begon met de salaah voor de toespraak en zei noch adhaan, noch iqaaamah (de oproepen tot het gebed). Daarna stond hij op, terwijl hij op Bilaal steunde.

Hij adviseerde de moslims om “taqwa” (Godsbewustzijn) te hebben en om Allah te gehoorzamen. Hij gaf hun adviezen en herinnerde hun aan Allah. Daarna adviseerde hij de vrouwen en herinnerde hun aan Allah en zei: “Geef sadaqah (liefdadigheid), want de meesten van jullie (vrouwen) zijn in het vuur van djehennam.” Een van die vrouwen haar gezicht betrok (van bezorgdheid, angst, taqwa) en zei: “Waarom, o Rasulullah?” (s.a.s.) Hij antwoordde: “Omdat jullie veel klagen en de “`ishrah” ontkennen.” (d.w.z: dat vrouwen altijd iets te klagen hebben over hun huwelijksleven en hun mannen, zonder het goede te noemen.) Hij (Djaabir) zei verder: “Ze gaven hun sieraden als sadaqah. Ze gooiden hun ringen en kettingen in het kledingstuk van Bilaal.” (Sahih Muslim)

(de hadith maakt dus o.a. duidelijk dat Djaabir wist hoe haar gezichtsuitdrukking was, wat hij niet had kunnen weten wanneer deze bedekt was geweest.)

Een volgende hadith overleverd door Ibn `Abbaas (al-Fadl bin `Abbaas) zegt:

“Een vrouw van de stam Khath`am vroeg een fatwa (religieuze uitspraak) in “hidjatoel-wadaa” (de afscheids bedevaart) op de dag van het slachten”. Ibn `Abbaas zat op dat moment bij Rasulullah (s.a.s.) achterop zijn rijdier. Ibn `Abbaas was een stralende man (hij werd beschreven als iemand waarbij “nur” (licht) van z`n gezicht af straalt). Rasulullah (s.a.s.) ging fatwa`s aan de mensen geven n.a.v. hun vragen.

“ibn `Abbaas begon naar haar te kijken, en zij was een hele mooie vrouw.” En in een andere hadith staat: “...en al-Fadl keek haar aan en was helemaal ingenomen door haar schoonheid. Ze keek hem ook aan. Rasulullah (s.a.s.) pakte hem bij zijn kin (baard) en draaide zijn gezicht de andere kant op.”

En in een andere hadith verzameld door imaam Ahmed (1/211) zegt Ibn `Abbaas:

“...En ik keek naar haar, waarna de boodschapper mij aankeek en mijn gezicht wegdraaide van haar gezicht. Ik keek weer naar haar en hij draaide mijn gezicht naar de andere kant, tot hij dat drie keer had gedaan en ik stopte maar niet.”

(deze hadith is “munqati” d.w.z: gebroken; in de overlevering zit de onderbreking dat al-Hakam ibn `Oetaibah dit niet heeft gehoord van Ibn `Abbaas.)

Ali ibn Taalib heeft deze hadith ook overleverd en vertelde dat de vrouw haar vraag stelde op de slachtplaats (“manhar”) na het gooien van steentjes tegen de “djammarah” (palen in Mekka). “...en Ibn`Abbaas zijn vader zei:”O Rasulullah (s.a.s.) waarom draaide je het hoofd van je weg?” Hij (s.a.s.) zei:”Ik zag een jonge man en een jonge vrouw en hoe kon ik hun veilig zien voor sjeitaan?”

Sheigh Albaani zegt:”Dit betekent dat de vraag plaats vond na de “tahaloel” (want het is bekend wanneer je tijdens de hadj steentjes bij de “djammarah” hebt gegooid alles halaal wordt, behalve vrouwen. Dus was de vrouw niet in “ihraam”. In “ihraam” mag een vrouw tijdens hadj geen niqaab (gezichtsbedekking) dragen.” Dit is een belangrijk bewijs, want tegenstanders van de bewijzen dat een vrouw haar gezicht wel mag laten zien zouden anders zeggen: dat het geen bewijs is dat het gezicht van de vrouw niet bedekt werd tijdens het leven van de profeet, want het gezicht mag/mocht in de tijd van “ihraam” immers niet bedekt zijn. o.a. De overlevering van Ali bewijst dat de “ihraam” situatie al voorbij was. De hadith is dus een bewijs dat het gezicht geen “aurah” is (datgene wat verplicht bedekt moet zijn .)

Zoals Ibn Hazm zegt:”Als het gezicht auwrah was dan zou Rasulullah (s.a.s.) haar verplicht hebben om dit te bedekken in de aanwezigheid van al die mensen.

In “al-Fath al Baarie”; uitleg van ahaadiths van Bukhaarie staat:
“In de hadith zien we dat we weg moeten kijken. En dat de gelovige vrouwen niet hetzelfde zijn als de vrouwen van Rasulullah (s.a.s.) wat betreft de hidjaab. Want als dezelfde hidjaab verplicht zou zijn voor alle moslimvrouwen zou de profeet deze vrouw uit Khat`am ook verplicht hebben zichzelf te bedekken.”

Zelfs al was deze vrouw in de toestand van “ihraam” dan had ze nog haar gezicht mogen bedekken, want alleen een niqaab op doen mag niet, maar stof vanaf het hoofd over het gezicht laten vallen mag wel.
Deze hadith is het sterkste bewijs dat het gezicht van een vrouw geen auwrah is, want het vond plaats tijdens het laatste deel van de profeet zijn leven, dus nadat de verzen over hidjaab geopenbaard waren .

Sahl bin Sa`d heeft in Sahih Muslim en Bukharie overleverd:
“dat een vrouw naar Rasulullah (s.a.s.) kwam, terwijl hij in de moskee zat en ze zei:”O Rasulullah, ik ben gekomen om mezelf aan jou te geven.” Hij bleef stil en zag haar recht voor hem staan (een tijdje). Rasulullah (s.a.s.) keek naar haar; hij bekeek haar van beneden naar boven en richtte zijn blik op haar. Daarna keek hij naar de grond. Toen de vrouw zag dat hij niets van haar wou ging ze weer zitten.”

Hij (s.a.s.) keek dus naar haar terwijl haar gezicht onbedekt was en zijn metgezellen waren rondom getuige van deze gebeurtenis en Rasulullah (s.a.s.) verplichtte haar niet om haar gezicht in aanwezigheid van hun als mannen te bedekken.

Aisha heeft in een hadith verzameld door Muslim en Bukharie overleverd:
“De moemien-vrouwen (gelovige vrouwen) baden het ochtend gebed (slaat-ul-fadjr) met de profeet en ze keerden terug naar hun huizen als het gebed gedaan was en ze werden niet herkend door de donkerte.”

Men kon niet herkennen wie wie was door de donkerte, dus als het licht was zouden ze wel herkend worden, waaruit blijkt dat hun gezichten open waren. En een andere hadith zegt:
“...en niemand van ons herkende het gezicht van de andere.” (overleverd door Abu`Ya`la` in zijn “moesnad” en zijn isnaad is sahih.)

In een andere hadith uit Sahih Muslim vertelt Faatimah bint Qais:

“dat Abaa `Amroe ibn Hafs haar voor de derde keer talaq gaf (scheiding) terwijl hij afwezig was....Ze kwam naar Rasulallah (s.a.s.) toe en vertelde hem dit.
Rasulallah (s.a.s.) beval haar om naar het huis van Um Shariiek te gaan om daar haar wachtperiode te volbrengen.(een vrouw moet eerst drie keer menstrueren voordat ze mag hertrouwen.)
Hij voegde eraan toe:”Dat is een vrouw waar mijn vrienden vaak naar toe gaan,breng je wachtperiode door bij Ibn Um Maktoem,hij is blind,dus kun je je kleding wegnemen.
(en in een andere hadith:”Ga naar um Shariiek,een rijke Ansaarie vrouw, die heel veel op de weg van Allah uitgeeft,waarbij ook heel veel gasten logeren.”Ik (de vrouw) zei:”Ik zal dat doen.”Toen zei hij (s.a.s.) “Doe dat maar niet,Um Shariiek is een vrouw met veel gasten,ik vrees dat je gimaar (sluier) van je valt of dat je benen ontbloot raken van onder je kleding en de mensen zien van je wat ik niet wil.Ga naar de zoon van je oom (neef) `Abdullah bin Um Maktoem (de blinde),zij is van zijn familie,als je bij hem je gimaar afdoet,ziet hij dat niet.”Ik ging naar hem.)

De profeet stond Faatimah bint Qais dus toe door mannen gezien te worden met alleen gimaar (hoofdbedekking) en geen gezichtsbedekking.Dit was ook in het laatste deel van het leven van Rasulallah (s.a.s.), dus na de openbaringen van Qoraanverzen over de hidjaab.

Ibn Abbaas heeft overleverd in een hadith uit Sahih al Bukharie:

“Men vroeg:”Heb je de Ied meegemaakt met de profeet?”Hij zei:”Ja, dankzij mijn jonge leeftijd heb ik het met hem meegemaakt.”Rasulallah kwam bij het huis van Kathier bin as-Salt,waar hij ging bidden.Toen kwam hij naar beneden,ging dwars door de mannen heen en kwam bij de vrouwen,waar Bilaal ook was.Hij begon te reciteren (soerat-ul-Mumtahinah 60:12)
“O Boodschapper,als de gelovige vrouwen tot jou gekomen zijn om trouw aan jou te zweren,zwerend dat zij geen deelgenoten aan Allah toekennen...”en hij reciteerde deze aayah tot het einde en zei toen:”Gaan jullie daarmee akkoord?”
Een van de vrouwen zei,terwijl de anderen zwegen:”Ja, O profeet van Allah.”
Ibn `Abbaas zei:”de profeet adviseerde hen,herinnerde hun aan Allah en droeg hun op om sadaqah te geven.Bilaal spreidde zijn kleding en zei:”Kom daarmee, moge mijn vader en moeder voor jullie geofferd zijn.”En ik (Ibn `Abbaas) zag hun zwaaien met hun handen en hun sadaqah in de kleding van Bilaal gooien.Daarna gingen Bilaal en de profeet naar zijn huis.”

Deze hadith is o.a. door Bukharie verzameld en Ibn Hazm zei:

“Hier zien we dat Ibn `Abbaas - radiyallaahoe 'anhoe – in de aanwezigheid van de boodschapper van Allaah - s.a.w. – kijken naar de handen van de vrouwen, vandaar dat het klopt dat de handen en het gezicht vangeen “auwrah” zijn.

Dit verhaal heeft plaats gevonden na de openbaring van aayatoel-djilbaab, want de djilbaab is verplicht gesteld in het 3^e jaar van de hidjrah van onze profeet - s.a.w. – en de boven genoemde aayah welke de boodschapper - s.a.w. – recerteerde was geopenbaard in het 6^e jaar van de hidjrah.

7) Soebay`ata binta haarith - radiyallaahoe 'anhaa – vertelde:

“ Ze was getrouwd met Sa`d bin Khawlah - radiyallaahoe 'anhoe -, die overleed in Hidjratoel-wadaa' (=afschijdsHadj van de profeet - s.a.w. -) en hij hoorde bij de mensen van (slag van) Badr. Ze was bevallen voor haar `iddah (vanwege de dood van haar man) voorbij was, wat 4 maanden en 10 dagen is. Abus-Sanaabil bin Ba`kak - radiyallaahoe 'anhoe – kwam haar tegen toen ze net haar Nifaas (=bloeding na de bevalling) achter de rug had. Hij zag dat ogen versierd waren met Koehl ,haar handen met Khitaab (=zwarte hinnah) en zichzelf klaar maakte. Hij zei tegen haar: “ doe rustig aan, heb je je soms klaar gemaakt om te trouwen? De `iddah is wel 4 maanden en 10 dagen hoor na de dood van je man.” Ze zij: “Toen ging ik naar de profeet - s.a.w. – en vertelde hem wat Abus-Sanaabil bin Ba`kak zei. De boodschapper - s.a.w. – zei: “ je bent halaal geworden toen je je baby kreeg.”

Deze hadieth is overgeleverd door Al-Imaan Ahmed rahimahoellaah via twee wegen: één is sahieh en de andere is hasan. En de hadieth is duidelijk een bewijs dat de handen (omdat ze met opgemaakte – met khitaab (zwatre hinnah)- handen naar buiten ging, en zelfs naar de profeet - s.a.w. – ging) geen ‘awrah is. En dat tenminste de ogen geen ‘awrah zijn (van-uitgaande dat haar hele gezicht bedekt was) omdat ze met opgemaakte ogen (met khoehl) de man ging praten en daarna zelfs met de profeet - s.a.w. - .

- 9) ‘Aada bin Rabaah zei: ibn ‘Abbaas - radiyallaahoe 'anhoe – zei tegen me:
“ Zal ik je een vrouw van ahloel-djannah laten zien? Ik zei: “ja.” Hij zei: “die zwatre vrouw ging naar de boodschapper van Allaah s.a.w. en zei tegen hem: “ik krijg aanvallen, en ik wordt bloot, maak doe’aa voor mij (dat ik weer beter wordt).” Hij - s.a.w. – zei: “ Als je wil heb je geduld (hou je vol) ermee, en (als belooning) krijg je de djannah. Of als je wil doe ik doe’aa voor je om je weer beter te maken.” Ze zei: “Ik zal er geduld mee hebben.” Ze voegde toe: “Ik wordt bloot (bij een aanval), smeeek Allaah voor mij om niet bloot te worden.” En hij - s.a.w. – deed doe’aa voor haar.

Boekhaari & Moslim

Uit deze hadieth blijkt dat Ibn ‘Abbaas - radiyallaahoe 'anhoe – de vrouw van ahloel-djannah beshreef als “zwarte vrouw”. Als een vrouw van top tot teen bedekt is, hoe zou je kunnen weten wat voor huidkleur ze heeft?! Hieruit concluderen we dat haar gezicht niet bedekt was, want anders zou inbn ‘Abbaas haar nooit kunnen aanwijzen voor ‘Aada bin Rabaah.

- 10) Ibn ‘Abbaas zei:
“ Er was een vrouw die (in de moskee) achter de boodschapper van Allaah s.a.w. bad. Een onbeschrijfelijk mooie vrouw, van de mooiste vrouwen. [Ibn ‘Abbaas zei: “Neen ik zweer bij Allaah, ik heb nog nooit zo’n mooie vrouw gezien.] Sommigemannen gingen in de eerste rijen bidden om zo te voorkomen dat ze haar zagen. Anderen gingen juist in de achterste rijen bidden om haar tijdens de roekoe’ te zien. Ze keken onder hun oksels tijdens de rukuu’ [en ze deden hun armen uitelkeer]. Allaah s.w. heeft toen : “En We weten wie van jullie naar voren gingen en wie van jullie naar achteren.” ”

Deze hadieth is verzameld door alle verzamelaars van de ahaadieth (as-haaboos-soenan). Als deze vrouw haar gezicht en handen zou hebben bedekt dan zou Ibn ‘Abbaas - radiyallaahoe 'anhoe – haar niet kunnen beschrijven als een mooie vrouw. En de sahaabah die in moskee gingen bidden zouden zich niets van haar getrokken als zij van top tot teen bedekt was. Deze hadieth is tevens een bewijs tegen de mensen die van mening zijn dat de vrouw zichzelf -ook in de salaah- van top tot teen moet bedekken.

N.B.

Hier moet in acht genomen worden dat tussen de sahaabah ook moenaafiqien waren. Maar ook de iemaan van de mensen die in de moskee van boodschapper van Allaah s.a.w. baden was niet hetzelfde bij iedereen. Maar pas op dat je denkt dat de sahaabah van de boodschapper van Allaah s.a.w. zo iets zouden doen, om als excuus te gebruiken om ook achter de vrouwen aan te zitten en naar hun te kijken!. Allaah heeft deze aayaat niet voor niets geopenbaard; behalve om te laten weten dat Hij s.w. van boven de 7^e hemel ziet en weet en hoort wat we doen. En Hij zal ons ook oordelen naar wat we gedaan hebben.

- 11) Ibn Mas'ood - radiyallaahoe 'anhoe – heeft overgeleverd:
“De boodschapper van Allaah s.a.w. zag een vrouw die hij bewonderde (die bij hem in smaak viel). Toen ging hij naar zijn vrouw Sawdah - radiyallaahoe 'anahaa – terwijl ze aan het koken was, en bij haar waren op dat moment andere vrouwen. De vrouwen gingen meteen weg om de boodschapper van Allaah s.a.w. met zijn vrouw alleen te laten. De boodschapper van Allaah s.a.w. kreeg van haar wat hij nodig had!. Vervolgens zei hij: “ Als een man van jullie een vrouw ziet die hij verleidelijk vindt, moet hij naar zijn Ahl gaan, want zijn Ahl heeft hetzelfde wat die heeft.”

Al-Boekhaari & Moslim

In deze hadieth merken we weer op dat de vrouw die gezien werd door de boodschapper van Allaah s.a.w. haar gezicht niet bedekte, anders hoe zou hij haar verleidelijk kunnen vinden als zij haar gezicht bedekte?. En dat hij tegen de sahaabah zegt: “ ...wie een vrouw ziet diee...” wil zeggen dat de sahaabah de kans lopen om een vrouw op straat te zien die voor een van hun verleidelijk kan zijn, wat aangeeft dat de vrouwen op straten lopen zonder hen gezichten en handen te bedekken.

- 12) ‘Abdoellaah bin Mohammad vertelde, dat een vrouw van zijn stam hem vertelde, ze zei:
“ De boodschapper van Allaah s.a.w. kwam binnen bij mij terwijl ik met links aan eten was. Ik was likshandig. Hij s.a.w. sloeg mijn hand. Dat hapje wat in hand was viel van me af en hij zei: “Eet niet met je linke hand en Allaah heeft je een rechte (hand) gegeven.”

Verzameld door Ahmed in zijn Moesnad (sahieh).

Elke mens met verstand weet dat het niet mogelijk is dat deze vrouw met handschoene aan het eten was.

- 13) Thawbaan - radiyallaahoe 'anhoe – zei:
“ Bint Hoebairah kwam naar de boodschapper van Allaah s.a.w. terwijl zij in haar hand een Fatkh (=een grote ring) van goud droeg. De boodschapper van Allaah s.a.w. sloeg haar hand met een stockje die hij bij zich had en zei: “vindt je het prettig dat Allaah ringen van vuur in je hand legt?...”

Hadieth sahieh.

In al deze ahaadieth halen de bewijzen uit dat het toegestaan is dat de moslim haar gezicht en handen mag laten zien. En deze overleveringen steunen de eerder genoemde hadieth van ‘Aa-ishah - radiyallaahoe 'anahaa - en maken tevens duidelijk dat dat de betekenis is van de aayah “**..Behalve wat zichtbaar is..**” [Annoer:31]. En de daarna komende aayah: “**En zij moeten hun sluiers over hun boezems dragen...**” maakt duidelijk wat sommige genoemde ahaadieth duidelijk hebben gemaakt, dat het gezicht niet bedekt hoeft te worden. Het woord “khumur” meervoud van “khimaar” wat hier vertaald is als “sluiers” betekent in het Araabisch: datgene wat het hoofd bedekt¹. En “Al-djoeyoeb” wat uitgelegd is hier als “boezems” is meervoud van “Djaib” wat betekent: de plek waar het gesneden is of geschuurd is in een hemd of kleding. Dus Allaah s.w. heeft de vrouwen voorgedragen om hun khimaar te wikkelen om hun nek en borst. Wat dus aangeeft dat het verplicht is om deze plekken te bedekken en het gezicht niet te bedekken. Wat op zijn beurt betekent dat het gezicht geen ‘awrah is. Dit heeft o.a. Ibn Hazm gezegd.

¹ Zo is het uitgelegd in “An-nihaayah” van Ibn Athier, en “tafsier Al-Haafid ibn Kathier”, en “Fathoel-Qadier” van Ash-shawkaani, en nog veel meer van Ahloel-‘ilm. Al-Haafid zei in “ Al-Fath”: “...en Al-Khimaar voor de vrouwen is net zo als de ‘oemaamah voor de mannen.”

Vanaf hier vrijdag 9 maart 2001 =>

In de vorige les hebben we tevens de bewijzen en de uitleg gegeven dat deze gebeurtenissen en verhalen plaats hebben gevonden na het openbaren dus verplicht stellen van het dragen van een djiilbaab.

In soerat-un-noer lezen we ook: “En zeg, oh Mohammad - s.a.w. -, tegen de gelovige mannen dat zij hun ogen neer moeten slaan en over hun foeroedj moeten bewaken...” (An-noer: 30-31)

Als we dit stukje vers goed bekijken, krijgen we het gevoel dat er iets is wat aan de vrouw niet bedekt is, en dat is niets anders dan: het gezicht en de handen.

Zoiets lezen we in de volgende overlevering waarin de boodschapper van Allaah s.a.w. zegt: “ Pas op dat je in de straten zitten..... En als jullie dit wijgeren en jullie willen toch daar zitten, dan moeten jullie de baden (straten) hun rechten geven.” De metgezellen zeiden: “ Wat zijn de rechten van de straten oh, boodschapper van Allaah s.a.w.?” Hij - s.a.w. – zei: “ogen neerslaan, niemand en niets lastig vallen, salaams beantwoorden, het goede gebieden en het slechte verbieden.”¹.

Hij - s.a.w. – zei ook:

“ O ’Ali, volg de blik niet met andere blik, want de eerste is jou recht, maar de tweede is niet jou recht.”²

Djoerair ibn ’Abdillaah vertelde:

“Ik vroeg de boodschapper van Allaah s.a.w. over de incidentele blik? Hij - s.a.w. – bevol me om (daarna) mijn weg te kijken.”³

Het bedekken van de voeten:

Allaah s.w. zegt in soeratulun-noer aayah:31

“ En laten zij niet met hun voeten stampen om hun sieraden, die zij verbergen te laten kennen.”

Dit is een bevel van Allaah s.w. naar de moslim vrouwen om hun sieraden om hun enkels. Als je goed kijkt naar deze vers dan zul je zien dat het “ stampen met de voeten” datgene is wat verboden is.

¹ Door Boekhaari & Moslim en meer.

² Door Abuu-Daa-oed, At-Tirmidie. En de hadieth is “Hasan”.

³ Door Moslim.